

Tisková zpráva

Před libereckou radnicí uctili památku obětí srpnové okupace 1968

Devět lidských životů a pětáctýřicet zraněných si vyžádal přesně před 44 lety v Liberci násilný vpád vojsk pěti socialistických zemí Varšavské smlouvy do Československa. Invaze ten den pohřbila i veškeré naděje Pražského jara na změnu režimu a přinesla období normalizace. Toto neblahé výročí si připomněli v úterý 21. srpna u památníku na budově liberecké radnice představitelé města v čele s primátorkou Martinou Rosenbergovou, pamětníci tragických událostí a další hosté.

Pietního aktu se zúčastnilo několik desítek lidí. Oběti okupace uctili položením květin k tankovému pásu a minutou ticha, ke které vyzvala liberecká primátorka. *„Scházíme se dnes, abychom věnovali tichou vzpomínku těm, kteří zaplatili v srpnu 1968 naši touhu po svobodě cennou nejvyšší, vlastním životem. Ale spolu s nimi vzpomeňme i na desítky obyčejných, většinou bezejmenných lidí, kteří měli tenkrát to štěstí, že svůj střet s kulkou nebo tankem odnesli „jen“ zraněním,“* řekla primátorka Martina Rosenbergová.

Na závěr vzpomínkového shromáždění zazněla státní hymna v podání pozounistky Barbory Kolafové. Poklonit památce se přišel také předseda liberecké židovské obce Michal Hron. Ten si ve svém projevu položil otázku, zda oběť lidského života proti hordě tanků měla smysl. *„I po dlouhých letech dlužíme odpověď na tuto otázku. Svoboda není žádnou samozřejmostí. Může opět přijít doba, kdy bude každý z nás řešit otázku, jestli přinesu oběť, a nebo se schoulím pod deku bezmoci a přečkám zlé časy,“* zdůraznil Michal Hron.

Vojenský zásah armád států Varšavské smlouvy (SSSR, Bulharska, Maďarska, NDR a Polska) v noci z 20. na 21. srpna 1968 zastavil období politického uvolnění a reformu vedoucí k procesu demokratizace. Samotné invaze se zúčastnilo až 750 000 vojáků a 6 000 tanků. Vojska se na celém území tehdejšího Československa setkala se spontánním a nenásilným odporem obyvatel, přesto došlo ke ztrátám na životech mezi civilními občany, včetně občanů Liberce.

Právě Liberec byl tehdy prvním velkým městem na cestě okupačních tanků a také místem prvních ostrých střetů. Tanky a další vojenská technika v plné bojové pohotovosti totiž mířily do Prahy z Polska právě přes město pod Ještědem. Zanechaly za sebou devět mrtvých a mnoho zraněných, a Liberci tak v počtu obětí přisoudily druhou příčku v republice, hned po Praze. Navíc první člověk, který na našem území zahynul při střetu s okupačními vojsky, zemřel právě v Liberci.

Vzpomínkové shromáždění pořádá Statutární město Liberec každoročně. Vloni město pietní akt spojilo s připomenutím dvacátého výročí odchodu sovětských vojsk z Československa.

Oběti srpnového vpádu okupačních vojsk v Liberci:

Eva Livečková (31 let)

Rudolf Starý (63 let)

Bohumil Kobr (72 let)

Stanislav Veselý (44 let)

Josef Fialka (65 let)

Zdeněk Dragoun (19 let)

Jindřich Kuliš (25 let)

Miroslav Čížek (23 let)

Vincenc Březina (67 let)

V Liberci 21. srpna 2012